

sitatum existimo. Infra syllaba CON. denuo mihi Constantinopolim eloquitur, in qua numus sit fusus, & A litera græca adjecta, quæ 4. valet, officinam, e qua prodiit, quartam. TULL. E tripode singula. Justinum porro, de quo supra, sequebatur Tiberius, quem adoptaverat, quatuor duntaxat non amplius imperans annis. Eundem Mauritius in folio excepit, quo in annum 21. consedit, Princeps alioqui pius & fortis, sed avaritia ita correptus, ut in grave DEI judicium incideret, pœnitens autem ac mire patiens, cum, quinque filiis suo in conspectu necatis, ipse quoque trucidaretur: quod miserum fatum conjugem pariter, ac tres insuper filias involvit. Carnifex horum omnium erat hic Phocas, qui monetarii ignorantia per F. in numo describitur, a rebellibus militibus Imperator acclamatus, & tyrannidem suam unacum libidine annos 8. exercens. In eum varii Reges, Mauritiæ cædem ulturi, insurrexere: a quibus ad incitas tandem redactus, morte æque terribili periit, A. 610. Sed manum de tabula: pergendum est ad Augustas, optime Publi, quarum tu multas tenes in numis, ego non nisi aliquas pingam, ut earum exemplo ipse in reliquis sapias. PUB. Tuis hæc res mea nutibus stat: mihi, quo demum conduxeris, industrie sequi utile juxta atque jucundum experior.

DIALOGUS XIV.

De

Numis quarumdam Augustarum, &
Agrippæ.

TULLIUS.

I. **S**I historiam apud te persequi Augustam animo præcepissem, eundem jam mihi per singulas foret Augustas, quo maximo nomine non modo Conjuges suas; sed & Avias, ac Matres, Filias & Neptes præterea, atque Sorores, summi illi Romanorum Monarchæ dignati sunt. Verumtamen, quod toties a me audisti, Tironi tibi Rudimenta duntaxat Rei Numariæ breviter spondeo. Itaque e pluribus quas
argento

argento vel ære signatâs possides, Principibus Fœminis aliquas tantum, & illas quidem Dialogo huic postremo, atque Tabulæ meæ III. complendæ selegi, quæ diffiti sunt ab invicem argumenti, & peculiararia quædam, mihi quidem docendi, tibi vero discendi capita suggerent.

Principio quidem animadvertas, cum ipsa Augustorum potestas, II. jam tum quidem summa, timide tamen, ut ita dicere fas sit, adhuc procederet, sui nondum omnino secuta, caute Principes in cudendis Conjugum, sive Filiarum suarum monetis egerunt: quippe qui suos demum vultus, non nisi Senatu largiente, numorum ope in vulgus dederunt. Unde, monente III. *Spanhemio*, Magistro nostro, de *Livia* quidem *Drusilla*, *Spanhem.* quam *Augustus* quartam Conjugem suam unice deperibat, numi ante, quam *T.II.273.* ab excessu demum *Augusti*, sub *Tiberio* vulgati sunt. Alias vero *Tiberii* cum uxoribus suis ante principatum divortia (aliter tamen infra de *Vipsania* sentiemus), *Caii* deinde cum Sororibus amor incestus, *Galbæ* atque *Othonis* cælibatus, *Vitellii* breve imperium, passa non sunt, vultus Conjugum numis consignari. Solus *Claudius* in domum Augustam sibi cognatam, hac in parte magnopere pius, plurimum illius gentis utroque in sexu memoriam per numos restituit. *Nero* pariter vitæ sub finem complures edidit numos, una parte suum quidem vultum habentes, altera vero Imperatorum priorum, subinde & fœminarum principum: cujus causam geminam *Cl. Triflanus* conjecit. Primum quidem, quia verebatur, ne *Triflan.* Senatus numos suos, ut antea *Caii Caligulæ*, aboleret, aliterque fundi *T.I.p.237* curaret: a quo proinde eundem, reverentia Augustorum, quos vultui suo sociari curabat, abstertere contendit. Aut vero forsitan, ut memoriam Familiæ Julicæ, quæ in ipso cessaret, mediis hujus modi numis in longius ævum transmitteret.

Et si porro *Livia* in argento tandem & auro, atque ære radiaret, III. frequentius tamen eam videas Deæ habitu, puta, Junonis, aut Veneris Genitricis, propositam, quam nomine suo manifeste adjecto designatam: ne videlicet eorum, qui veteris Reipublicæ Liberæ non parvum adhuc gustum habebant, indignatio tacita nimio fomite aleretur, si capita invisâ clare nimis apparerent, neque deitatum arguto quodam velamine populum saltem suspensum tenerent. Interim existimes nolim, in nullo demum numo *Liviæ* nomen occurrere: ut enim ceteros mittam, meminit Doctiss. *Jobertus* numi cujuspiam, cujus *Adversa* circa vultum fœmineum habet: DIVA LIVIA DIVI AVGVSTI (subaudi) Conjunx. *Jobert.* *Dem. No.* *var. p. m.* *470.* *Aversa* pavonem exhibet, Junonis deæ alias symbolum, cum epigraphæ: CONSECRATIO. S. enatus. C. onfulto. Cusus est hic numus a morte

morte ejusdem, quæ accidit An. Urb. DCCLXXXII. cum Divis adscripta jam esset.

IV. Ejus autem occasione monere te debeo, *Liviæ* causa sese inter Eruditos haud parum collidi. Licet namque Ill. *Spanhemius* prolixè demonstrat, *Augustum* in *Liviam* tanto fuisse affectu, ut eam, quæ conjux sua erat, adoptaret tandem in filiam, & *Juliam* diceret, maxime sibi, ut videtur, suffragante *Dione*, diserte scribente: Tum vero consecrantes AUGUSTUM, sodales illi & sacra, et sacerdotem LIVIAM, quæ jam ante JULIÆ & AUGUSTÆ nomen receperat, decreverunt: nihilominus tamen Doctiss. *Jobertus* & adoptionem *Liviæ*, & nominis *Julix* assumptionem, veluti factum penitus absurdum atque indignum, omnino rejicit, calumniam inquam palmarem hoc pacto tam sapienti tam optimo Principi *Augusto* impingi. Nititur maxime numo adducto, in quo *Liviæ*, non *Julix* nomen diserte legitur, quamvis a morte ejusdem primum sit cufus. Hunc vero numum neque Ill. *Spanhemius* ignoravit, scribens, *Æneæ Vico* eundem inspectum, visum tamen esse, tanquam posterioribus primum temporibus *Alexandri Severi*, aut *Gordiani* fortassis signatum. Nos, optime Publi, liberam cuilibet sententiam suam relinquamus, arbitri non rogati. Habuit *Augustus* filiam a se genitam, *Juliam*, *Tiberio* nuptam, sed foeminam impuram. Mulieri huic indignæ tam præstantes, qui extant cum nomine *Julix*, numos attribuere nollent Viri docti complures, libentius cum Ill. *Spanhemio* sensere, quos inter & Cl. *Liebe*, *Julix* ibi nomine *Liviam*, foeminam prudentissimam, & clarissimis virtutibus illustrem, venire, ad quam pertinere non dubitant, quod *Ovidius* cecinit:

Ovid. Fast.
I. 539.

Uique ego perpetuis olim sacrabor in aris,

Sic AUGUSTA novum JULIA Numen erit.

Sed Doctiss. *Joberto*, nimis, ut dixi, propudiosum videtur foeminam eandem a tam multis filiam simul ac conjugem unius *Augusti* existimari, maxime cum prope absit, quin illam & Matrem mariti confingant, ob numum quempiam græcum, in quo legitur *Mater Julia Augusta*, & ex adverso *Cæsar Augustus*: quem Vir hic Eruditus, *Caii Cæsaris* effigiem in eo agnoscens, *Julix Agrippinæ*, matri *Caii*, attribuit.

V. PUB. Forſitan & hic numus æreus medius, quem primo inter Tab. III. foeminas loco pinxisti, diſceptatione Eruditorum non vacat. Caput in Num. XI. eo video muliebre, crinibus revinctis, impoſito quodam ſaſtigiolo, & ſubſcripto duntaxat lemmate: SALUS AUGUSTA. Aversa in medio habet S. enatus C. onſulto Circum vero Tiberii Auguſti ſolita elegia TULL.

TULL. Tuto præfagis: etenim & hic pariter numus, velut & confimillimus alter cum epigraphe JUSTITIA, in diversa cogit Eruditos, suspicantibus nonnullis, in quibus & Cl. *Patinus*, nullam hic fœminam *Patin.* principem, sed ipsam vel deam *Salutem*, vel virtutem, nimirum *Justi. Imp. q. s.* *tiam*, quarum nomina subscripta, esse signatas, falsi apud *Tiberium* animi, & undique simulantis perspicuas testes: cum & alios numos ediderit cum clypeis votivis, quos aureos in Capitolio dicavit, & MODERATIONI, sive CLEMENTIÆ inscripserit. Favere sententiæ huic videri posset locus ille *Suetonii de Livia* scribentis, eam non parentem patriæ appella- *Sueton. in* ri, non ullum insignem honorem recipere publice passum esse *Tiberium*. Unde *Tiber. c.* profecto arguere quis posset, neque numorum honorem eidem indulgisse. 59 Verumtamen docti alii & plurimi viri nihilominus his in numis *Liviam* videre existimant, putantque, vel *Tiberium* simulatæ reverentiæ causâ eidem, ut Matri suæ adoptivæ, locum suis in numis concessisse, ut in hac parte se fingeret tanquam filium dicto audientem, quamvis perpetua ac saluberrima ejus monita flocci haberet: vel Senatum, summa fœminæ hujus existimatione permotum, invito etiam Imperatore debitis eam honoribus prosecutum esse, quam & Sacerdotem Divi Augusti consecravat, atque a morte Divarum in numerum retulit. Quare & Cl. *Grosceus de Grosceus de* *Bose* opinatur, salutem *Augustam* idem in numero hoc dicere, ac *Genium Bose. Dis-* *Augustæ consecratæ Salutem esse Reipublicæ*. Exstant varii numi, in quibus *sert. de* *Dea Vesta* sedet cum hasta & patera, nomine nullo ibi descripto, nisi *Cultu Sa-* *Magistratum variorum*: qua in imagine *Livia* tamen latere non paucis *lut. Deæ* videtur. Sententia vero ista opinione magis, quam veritate ac certitu- *in Elect.* *Rei. N.* dine nititur. *p. 33.*

PUB. Quem denuo utraque sui facie pinxeras, numus apud me *Ar-* *gentens* medius Caput aliud fœmineum refert, æque cum fastigiolo, *VI.* sed insuper velatum, cui PIETAS subscribitur. *Tab. III.* *Aversa* paris omnino vul- *Num. XII.* tus fœminam exhibet sedentem, capite iterum velato, & fastigium ge- rente, medio pectore nudam, reliquo vero omni corpore vestitam, quæ dextra extenta Palladium gestat, læva hastam puram. Adduntur literæ: *Se-* *natus. C. onfulto. infra* scribitur, VESTA. Insuper alterum paris ma- gnitudinis æreum teneo numum, cujus *Adversa* eadem plane cum supe- riori. *Aversa* autem aream mediam occupant literæ S. C. circum lego: DRUSUS CAESAR Tiberii. AUGUSTI. Filius. TRIBUNITIA. P. OTESTATE. ITERUM.

TULL. Perscripsit Vir Eruditus, *Joan. Georg. Eccardus*, Epistolam quandam de Numis explicatu difficilioribus ad *Gerhard. Abb. Lucens.* Editam *Lips.*

Lipf. 4. 1722. ubi primo mox loco ambos hos Numos tuos depingit, quorum tamen priorem aureum laudat. Contendit deinde, his numis non *Liviam* esse signatam, ut anteriore in numo, quod denuo multis est visum, sed *Vipsaniam Agrippinam*, majorem illam natu *Marci Agrippæ*, quem infra videbimus, filiam: quam primo duxerat *Tiberius*, suscepto tamen ex ea jam filio *Druso*, cogente *Augusto*, invitatus rursus dimittere debuit, hujusque filiam *Juliam* suam in thalamum sumere. Quæ quidem sententia his apud eum fundamentis fulcitur. Caput, inquit, velatum in numo, signatam esse jam Divam Principem arguit, i. e. defunctam: numus porro æreus manifeste clamat, percussas esse has monetas, cum *Drusus* Tribunitiam Potestatem iterum susciperet. Hoc vero, perhibente *Tacitus*,

Tacitus
Annal. III.
c. 56.

cito, factum est, postquam *Drusus* alterum Consulatum gessit cum patre. Unde cum *Tiberius* in literis ad Senatum, quibus *Druso* filio Tribunitiam Potestatem alteram petierat, his Consulem appellat. Iniit itaque *Drusus* hanc Tribunit. Potest. alteram An. imp. *Tiberii* 10. Chr. 23. juxta Cl. quidem *Pagii* calculum, Eruditis fere omnibus probatum: quo tempore *Livia* adhuc vixit, quæ An. *Tiberii* 16. primum decessit: contra vero *Vipsania*, Mater *Drusi*, dudum jam mortua erat, referente iterum *Tacito*, Coss. nimirum M. Valer. Messalla, & M. Aurel. Cotta, i. e. An. *Tiberii* 7.

Idem ibid.
c. 19.

VIII.

Cum præterea fide *Suetonii* liqueat, *Tiberium* non sine magno angore animi missam fecisse *Vipsaniam*, jubente *Augusto*, sublato ex ea jam filio *Druso*, quæ bene ei convenerat, rursusque gravida erat; imo & post divorcium id doluisse, adeo quidem, ut semel eidem obviam factam tumentibus oculis prosequeretur, atque caveri modis omnibus deberet, ne in conspectum ejusdem posthac veniret: e contra vero cum *Julia* nova conjuge, filia *Augusti*, post brevem concordiam mox dissedisse, conjugii fide sibi apud eam suspecta, nec moribus congruis, ita, ut etiam perpetuo secubaret: infert *Eccardus*, fallere primo Cl. *Harduinum*, dum scribit, *Drusum* esse *Tiberio* natum ex *Julia*, cum fide veterum auctorum *Vipsaniam* matrem haberet. Deinde verosimillimum videri, cum numi, aureus quoque, quem tenebat Abbas *Lucensis*, & argenteus, quem tu possides, S. C. quod rarum in his metallis, exhibeant, Senatus consulto decretum esse, ut, *Vipsania* jam mortua, *Tiberio* in tantum dilecta, & filio *Druso* æque utique in amoribus, his quidem numis honoraretur: ita tamen, ut, cum *Augusta* non fuerit, ejusque alter maritus *Asinius Pollio Gallus* adhuc viveret, proprio nomine non describeretur, sed in Aversa compararetur *Vesta*, siquidem *Livia* adhuc vivens jam esset *Juno* laudata, & *Julia*, *Augusti* filia, *Tiberii* tunc altera conjux impura, *Veneris* Dæe elogio affecta.

Postremo

IX.

Postremo demum Vir eruditus suspicatur, Tiberianæ, aliquid calliditatis latere hic posse: ut videlicet, cum *Vesta* Præses foret Castitatis, hæc sub imagine fidem *Vipsaniæ* conjugalem extolleret, *Julia* vero conjugii suæ scelestos amores tacito emblemate exprobraret. Vox porro *Pietas*, quæ in adversa capiti subscribitur, ei videtur non ad *Vipsaniam*, sed *Tiberium* ac *Drusum*, respicere, illosque in Coniugem Matremque pios fidosque prædicare. Hæc satis belle dicta valeant fide Auctoris. Amplius interim sane atque jucundius ista erudiunt, quam sequentia ad æreum hunc *Drusi* numum Cl. *Patin* verba: *Difficile prorsus conicere, cur deam velatam retro Drusi Patin. numum antiqui signaverint. Quid enim cani cum balneo? aut Druso viro impu-* Impp. p. 61.
rissimo cum Pietate?

X.

Tab. III.
Nu. XIII.*Tertull. de*
Cultu scem.
L. II. c. 12.

PUB. Tres uno quidem in choro sequenti in numo stare Charites exi-
stimare quis possit, qui apud me æreus medius est. Trium principum scēmi-
narum memoriam hoc ære ad posteros ivisse, facile capio, dum nomina le-
go: in cæteris porro omnibus nihil sum. TULL. Quas tu Charites ajebas,
digniori longe elogio cum sui similibus dudum *Tertullianus* mactabat, appel-
lans infelicissimas publicarum libidinum victimas. Fuere *Caii* Caligulæ sorores,
filia Germanici Caesaris & Agrippinæ, parentum optimorum, sed a fratre in-
cestis amoribus non clam verum in omnium oculis dilectæ. Palmam ex iis
tulit *Drusilla*, prius jam a se vitiatam, Caligula viro, suo Luc. Cassio Longi-
no, vi abstulit, & conjugis habuit loco: æger deinde bonorum atque impe-
rii scripsit hæredem. Postquam vero ipsa prior decessit, Divis eam illico ad-
scripsit, statum auream eidem decrevit, mulieres per eam jurare mandavit,
subque *Pantheæ* nomine per omnes passim Urbes coli præcepit, velut omnium
dearum eminentia sublimem. Triadem hanc nefariam auro, & argento, ac
ære signavit hic proci incestus, ita quidem, ut ipse in fronte suis cum titulis
appareret, ex adverso tres starent Dæ: quarum duæ minoris essent ordinis,
atque Semidæ, *Constantia* nempe a dextris, columnæ innixa, imago *Agrip-
pinæ*, cujus nomen adscriptum: *Felicitas* a sinistris, remo suo navali conspi-
cua, quo res prospere dirigit, *Julia* subiens locum, quam ibi facile legis.
Media porro *Drusillam*, supra notatam, ob oculos sistens, quæ major esset, im-
mo maxima Dearum, nullo symbolo certo, ut *Pantheam* intelligeres: unde
sola pateram exhibet in dextera, vulgatam omnium deorum tesseram, qua
iis inter sacra libatum est. Cornucopiæ gestant omnes, typum exuberantis
lætitiæ, illius videlicet, quam hauriunt, qui Cypriis se rosis coronant. Infra
typo tam blasphemio literæ S. C. sancti illius Senatus dignam, si superis
placet auctoritatem conciliant.

XI.

PUB. Magnis jam saltibus, plures, quas teneo, Augustas prætergressus, ad
Sabinam, *Fausinam* juniorem, *Etruscillam* pingendas properasti. TUL. Nimirum
Pars. I.

N

quin

quinque residuæ nostrarum Exercitationum Partes huic primæ suæ modis omnibus imperant. Tu porro his tribus in feminis, ut nullus apud hunc sexum superbiendi est finis, alium semper & alium pro seculi sui more criminum capitisque ornatum distingue, variamque Legendas breviter & laconice construendi Quiritum sapientiam adverte.

Tab. III. PUB. *Sabina*, si e vultu æstimandus sit animus, imperiosæ admodum
Nu. XIV. fœminæ, tiara mirifica est, gemino elegantique fastigiolo elata. *Legenda* porro sic habet: SABINA AUGUSTA HADRIANI AUGUSTI. TULL. Supplere hic debes vocem Conjux vel Uxor. Compendii quippe loco Romani tot fœminas nominis ejusdem, quandoque & gentis, addito solo mariti nomine, brevissime luculenterque discreverunt. Erat autem *Sabina* tam dura *Hadriano* suo, ut sæpe quidem ille fateretur, missurum se illam, nisi Imperator foret: illa vero vicissim conquesta est, immane se ingenium viri pertulisse ac noluisse propterea ei cohabitare, ne filium patri similem aliquando parere cogeretur. Tandem servilibus imperiis ita ab *Hadriano* afflictæ est, ut mortem sibi ultro conscisceret.

XII.

PUB. Numus *Faustinae* coronæ in modum contortis crinibus in apice
Tab. III. gemmea alia corona velut imposita, eam sistit, circum vero lego: FAU-
Nu. XV. STINAE AUGUSTAE PII AUGUSTI. FILIÆ. TULL. Hæc epigraphe, nisi te vultus juvenis satis admoneret, liquido docet, *Faustina* filiam hic laudari, non matrem, quam Imp. *Antonius Pius* conjugem habuit. Eruditiss. vero *Reuschius* hariolatur, cum eam Pater *M. Aurelio* adoptato despondisset, dote imperii adjecta, ideo in numis ejusdem non scribi: *Faustina Augusta M. Aurelii Augusti*: sed potius: *Faustina Augusta Pii Aug. Filiæ*: ut nemo non intelligeret, *Augustæ* dignitatem non à marito, sed patre, in se profectam. Idcirco cum esset fœmina impurissima, *M. Aurelium* admonitum, ut eam repudiaret, amicis reposuisse ferunt: Si illam misero, etiam dotem, i. e. imperium, secum auferet. Huic in aliis numis turpi adulatione *Matri Castrorum* elogium additum est, quia eam *M. Aurelius* in castris quoque secum circumduxit: cui tres filios, ac totidem filias peperit. Non nemo tamen somniabat, hac lepida phrasi, veluti occulta quadam amphibologia, profuturam apud milites ejusdem libidinem suggillatum esse.

XIII.

PUB. Superest in Tabula tua numus *Herenniae Etruscillæ*, apud me
Tab. III. æreus parvus, crinium flexibus denuo alius: quod vero novum mihi omni-
Nu. XVI. no, Lunæ hic caput insistit, circa quod scribitur: HERENNIA ETRUSCILLA AUGUSTÆ. TULL. Si & hic additum fuisset *Decii Augusti*, tanto tempore non imegissent Eruditi, ambigui ob silentium historiæ, cujus uxorem eam credere debeant. Invaluit olim opinio, eam *Decii* Imperatoris filiam, atque *Volusiani* conjugem habendam: donec tandem Cl. *Severinus* ex
elegant-

*Reusch. ad
Gemm.
Edm.
p. 107.*

eleganti Galliarum Regis numo græco, & alio maximi moduli, Romæ apud PP. Carthusienses asservato, ubi *Decii & Etruscillæ* capita ex adverso sunt posita, perspicue docuerit, eam non alium quam *Decium* Imp. maritum habuisse, cui *Herennium* genuit & *Hosilianum*, simul in numi posterioris *adversa* expressos, cum *Legenda*: PIETAS AUGG.^{ustorum}. Hanc autem mulierem *Decio* diu supervixisse, ex alio numo reperit Cl. *Bandurius*. Caput ejus *Lunæ* impositum nihil admodum novi est, sed in pluribus factum, quod numi non pauci testantur. Principis namque imaginem, velut Dei, statuendam, quod a Diis constitutus, divinæ quodammodo particeps esset ac confors potestatis, veteres existimabant. Augustos proinde Soli, Augustas *Lunæ* comparantes, sequiori maxime imperio numis Imperatorum saltem in averfa Solem indiderunt, Augustas famulæ *Lunæ* gestandas imposuere, eique crescenti, arcano fertilitatis emblemate, qua media, natis successoribus, & domus Augusta, & imperii universi fortuna atque felicitas novis accrescere augmentis sperabatur.

PUB. Colophonem tandem Tabulæ tuæ postremæ imponis numo iterum masculo, quem ex ære medio teneo: Vultum is habet seniculum qua, nescio, corona peregrina revinctum, cum epigraphe: *Marcus. AGRIPPA L. uci. Filius. COS. ul. III. tium. TULL.* Gnaviter singula recenses. Promiseram tibi *Exercit. Proxm. Dial. III. Proxm. n. 5.* me ad Vultus Augg. appendicis loco addere, præter Augustas, etiam velle, aut sanguine cum Caesaribus, vel amicitia proxime conjunctos. Quoniam vero non modica cum laude tua ita proficis, ut elogia atque titulos circum capita satis dextre jam legas, & assequaris, laborem mihi in exponendo, pingendoque, tibi vero in auscultando patientiam identidem levas. Nom jam amplius hæsitās ad numos v. c. *Neronis Claudii, Drusi, Germanici &c.* quos itaque industriæ tuæ libenter remitto. *Agrippam* tamen, *Augusti* generum, fidissimumque Tutorem, imperii ejus adfertorem præcipuum, omniumque prope victoriarum ejus conscium, & fere Authorem, Virum proinde clarissimum dissimulare apud te nolui: cujus quippe corona, ut ais, omnino tibi peregrina sine interprete plurimum morari te posset. Aiebant eam *rostratam*, quia e navium rostris, constructa, eorum præmium fama immortale, qui classe navali vicerunt. Id quod *M. Agrippa* in decretoria illa Caesaris Octavianii cum *M. Antonio* ad *Actium* pugna amplissime præstitit, hostemque fortissimum tota propemodum classe multavit. De quo proinde cecinit *Virgilius*:

Parte alia ventis & dis AGRIPPA secundis
Arduus agmen agens: cui belli insigne tropæum
Tempora navali fulgens ROSTRATA. CORONA.

Virgilius
Æneid.
VIII. 628.
&c.

Flor. Epit. Florus vero perhibet : *M. AGRIPPA* navali corona a *CAESARE* donatus
Liv. c. 29. est : qui honos nemini ante eum habitus est. Unde tamen tu minime inferas, a
 nemine alio ante *Agrippam* classe tam feliciter certatum esse, ut Coronam
 navalem mereretur, sed quod dudum viderunt Viri docti, eam, quæ *Agrip-*
Vell. Pa- præ donata est, coronam peculiari elegantia factam, solitoque illustriorem
tercul. fuisse. Quamvis enim *Velleii Paterculi* quoque testimonio, Insigne coronæ
Epit. Liv. classicæ (quæ cum navali & rostrata eadem erat) promeruit *Agrippa* bello
c. 12. Plin. illo Actiaco, quo nemo unquam Romanorum donatus erat, voculam tamen quo
H. N. L. idem hic esse, ac quali, evincit omaino *Plinius* scribens : *M. Varroni Magnus*
XVI. 4. Pompejus piratico ex bello coronam navalem dedit. Cæterum eidem *Agrippæ*
Patercul. mox laudatus *Paterculus* splendidissimum sane hoc insuper elogium tribuit:
L. II. c. *M. AGRIPPA* virtutis nobilissimæ, labore, vigilia, periculo invictus, parendique,
 79. sed uni, scientissimus (quod sane paucorum erat, Republica nuper adhuc flo-
 rente;) aliis sane imperandi cupidus, & per omnia extra dilationes positus (mo-
 ras videlicet nocivas non trahens:) consultisque facta conjungens.

XV.

PUB. Tu *Agrippæ* coronam extollis, ego prædico tuam, hac iterum Ex-
 ercitatione sane non inerudita promeritam, quæ multis tenebras discutere,
 & lucem non minimam affundere poterit. Quæ per multa Virorum Cla-
 rissimorum opera longe alias lateque dispersa sunt, collecta hic præbes,
 egregio profecto & temporis & laboris apud multos compendio. Quas
 igitur dixi jam, cum *Caesares* finires, hic iterum repeto gratias immor-
 tales, *Tulli* Honorande; ibit certe tua per secula fama, vel hoc maxime
 ex capite, quod *Tironibus* adeo facilis & candidus es, tamque sine invidia
 tuis eos sudoribus levas. *TULL.* DEO laudes, si te, optime *Publi*,
 tuique similes delectare possim, omnibusque prodesse: Viris deinde Cla-
 rissimis gloria, quorum ipse ego amplissimis lucubrationibus sapio. Fo-
 dere canalem viram probat egregium: haurire aquas currente jam ve-
 na exiguum. Si tamen ad fontem confederis, iis, qui longe
 sunt, sitim levare non velle, cum possis,
 iniquum.

J. O. G. D.